Ч. 16. Субота 21 січня (3 лютого) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік	К 4·80
на пів року	„ 2·40
на чверть року	„ 1·20
місячно . . .	„ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К 10·80
на пів року	„ 5·40
на чверть року	„ 2·70
місячно . . .	„ —·90

Поодиноке число 6 с.

З Ради державної.

На початку вчерашного засїданя відповідав управитель міністерства зелїзниць, шеф секциї Врба на інтерпеляцию пос. Лїхта в справі удержавненя Північної зелїзницї. Він сказав, що переговори в справі удержавненя сеї зелїзницї формально ще не скінчили ся і длятого не станула ще ніяка умова. Переговори, що правда, довели вже до порозуміня у всїх важних точках, так іменно що до цїни купна і найважнїйших подрібностий тої трансакциї, але працї над остаточним уложенем умови ще ведуть ся. Суть ще й деякі трудности, але можна сподївати ся, що остаточне порозумінє і дефінїтивна редакция умови будуть небавком залагоджені. Коли акціонери приймуть умови, то она буде предложена палатї. При тім єсть намір, що в случаю, коли би парлямент приняв удержавненє, то оно буде обовязувати взад аж до 1-го січня с. р., а веденєм руху аж до відданя зелїзницї у фізичне посїданє держави буде займати ся Товариство на рахунок держави і з береженєм інтересів держави. Коли би против ожиданя умова не була на час заключена, то веденє руху і в всїм роцї буде відбувати ся на рахунок Товариства. Виходить з того, що не зроблено ніякого преюдикату анї під взглядом правним анї фінансовим.

Опісля відповідав міністер рільництва бр. Букоа на деякі інтерпеляциї а відтак приступила палата до порядку дневного т. є. до дальшої дискусиї над проєктом закона о обезпеченю приватних урядників. Міністер справ внутрішних ґр. Біляндт-Райдт зазначив, що комісия вправдї ухвалила деякі зміни, на котрі правительство зразу не годило ся, але правительство готове їх приняти, щоби лиш той проєкт залагодити; оно однак противне votum меншости пос. Ельверта, бо то входить вже в рами загального обезпеченя на старість і в случаю нездібности до працї. Міністер сподїває ся однак, що справа та буде небавком успішно залагоджена рівночасно з загальною реформою обезпеченя робітників. Відтак промавляли ще пос. ґр. Цедвіц і Райхштидтер.

По Райхштидтері промавляли п. Карбус, Поммер і ґр. Шептицкий. Сей послїдний зазначив, що дальше проволїканє з ухваленєм предложеня о обезпеченю урядників приватних рівналось би зведеню сеї справи на нівець. Бесїдник заявив ся против жаданя, висказаного пос. Ельдершом, бо оно опирає ся на тїй основі, що і держава причинить ся до обезпеченя. З великою радостию треба повитати факт, що парлямент розпочав працю, котра причинить ся до зменшеня суспільної нужди. Жалувати треба, що не дано палатї перевести великого дїла загального обезпеченя на старість і на случай нездібности до працї. Коло польске — закінчив бесїдник — буде голосувати за предложенєм.

Промавляли ще пос. Шрайтер, Пітаке, Штернберґ і Хоц. Всї тї посли витали предложенє яко заповідь загального обезпеченя, підносячи однодушно, що парлямент на склонї свого дїланя позискає собі ухваленєм предложеня вдячність працюючих кляс. Пос. Ґрислєр поставив внесенє на замкнене дискусиї.— Пос. Штайн зажадав обчисленя голосів. Внесенє Ґрислєра ухвалено 112 голосами против 10. Обради перервано і засїданє закрито о 3 год. по полудни, а слїдуюче назначено на понедїлок о 3 год. по полудни.

Конець одного цїсарства.

(II.) Цїсар почувши таке жаданє, відповів: „Хоч я і з ґазет довідав ся, що Япанія хоче проголосити протекторат над Кореєю, то таки я не хотїв тому вірити, бо я був певний, що Япанія додержить свого приреченя і буде берегти независимість Кореї, як то було на

---

10)

З американьского житя.

(З нїмецкого — Генр. Урбана).

IV.

Бублєс заручений.

(Дальше).

І Бублєс відважив ся — серед одної ясної, запашної, сияючої місячної ночи на рїцї Деляворе. Риби кидали ся. На березї рахкали жаби, на деревах співали цикади, а з одного готелю на горі доносили ся звуки сумовитої піснї: Way down upon the Swanee River, котру співала громадка вандруючих чорних співаків.

В човнї сидїла Дора, глядїла невинно на Бублєса і усьміхала ся. В сьвітлї місяця виглядала прекрасно. Того було за богато для Бублєса, для котрого кричачі дзвінки сторожи пожарної, гудячі ваґони трамваєві і гуркіт возів по бруцї були доси вершком музики. Коли они вернули до готелю і Бублєс хотїв удати ся до своєї комнати, стрітив Крена.

— Я вже говорив з нею — сказав Бублєс.

— Ах, так, щастя желаю, дорогий друже! — відповів Крен. — А правда, що я кождої недїлї буду міг у вас їсти?

— Але она поставила одно услівє. Я мушу сейчас покинути мою посаду при часописи і глядати щось спокійнїйшого, при книгарни, в склепі, або що иншого відповідного для мене. Она каже, що я не потребую спішити ся, бо ми независимі.

— Знаменито. І ви згодили ся на то?

— Так, згодив ся. Що робити?

Вскорі потім вернули всї троє до Нового Йорку. Бублєс на превеликий жаль своїх настоятелів покинув своє становище.

— Впрочім — сказав редактор „Щоденної свиставки“ — коли би ви мали змінити коли знов свою постанову, ми вас дуже радо приймемо. Веселої забави!

Так розстали ся.

Мала Дора була незвичайно щаслива. З кождим днем ставала чим раз більше залюбленою. Коли обіймила малого Боба, то він аж тратив віддих і єму видавало ся, немов би він був де в якій печи.

— Ах, я з кождим днем більше тебе люблю, мій солодкий Боб! — сказала Дора одної недїлї по полудни, коли сидїли разом на софі. І Бублєс питав сам себе в души з непокоєм, що з ним стане ся, коли то має бути лиш початок єї любови. Чи не спалить ся він на попіл? Саме забирала ся Дора до нових палких обіймів, коли на улици роздали ся дзвінки возів сторожи пожарної і свист парової свиставки при сикавцї. Бублєс нащурив уши як кіт, що зачує миш в шафі.

— Огонь! — крикнув, вирвав ся з обіймів Дори, підбіг до вікна і виглянув на улицю.

— Здаєть ся, що то буде оптой готель Вашинґтон! — сказав він. — Мушу там побігти. Я сейчас буду тут! — Він скоро поцїлував Дору і затупотїв ногами як лявина по сходах на долину.

— Видко, що бути судженою колишного справоздавця не конче добре! — зітхнула Дора. — В нїм все ще сидить щось з ґаветяря!

По двох годинах знов з'явив ся. Пречудний був той огонь. Вісїм осіб згоріло. Пятьсот тисяч долярів шкоди. Видко було по нїм, яке то вдоволенє було для него. Дора надїяла ся, що він вскорі відвикне від того. Але то не йшло так скоро, як она гадала. Одного прекрасного пополудня в пізнїй осени сидїли вдоволені в тїнистім малім „касинї“ в парку. Она пила каву, він лїкер. Нараз роздав ся на близькій дорозї тупіт кіньских копит. Серед того запищала свиставка поліцияпта. В найблизшій хвили перебігли ґальопом два огнисті конї, котрі тягнули за собою елєґантний повіз з елєґантним але блїдим як смерть візником без капелюха на кізлї. В повозї сидїли дві богато убрані панї і на смерть налякані держали ся середини воза. За ними гнав в шаленім розгонї кінний поліциянт. Безнастанно свистав своєю свиставкою, аби звернути увагу других поліциянтів.

— Буде нещастє! — сказав Бублєс. — Позволь менї на пять минут відійти. Я зараз буду тут, моя люба.

Він кивнув на фіакра, що стояв на площи перед реставрациєю, вскочив до него і пігнав за повозом. Цїлу годину сидїла бідна Дора в „Касинї“, задержуючи любовну полумінь і ждала на Боба. Вкінци вернув він, сияючи з радости.

— Всьо на дрібні кусники! — крикнув вже з далека засапаний. — Всьо на дрібні кусники! Влетїли в товпу людий. Один убитий,

початку війни постановлено після договору межи Японією а Хіною. Коли я довідав ся, що ви їдете до мого краю, то я рад був, бо гадав, що вашою задачею буде скріпити дружбу межи нашими краями; ваші жаданя длятого мене дуже дивують".

На то відповів маркі Іто: „Тоті жаданя не від мене; я ділаю лиш згідно з приказом мого правительства, а коли Ваше Величество схотять на ті жаданя згодити ся, то се вийде в хосен обох народів і мир на далекім Всходї буде на завсїгди забезпечений. Длятого прошу о скору згоду. — На то сказав цїсар: „Споконвіку було звичаєм володітелїв Кореї, коли подібні справи мали рішати ся, противити ся їм, не постановляти нічого, заким би не нарадили ся над тим всї міністри державні, остаючі в службі і поза службою і заким би в такій справі не поспитано, якого погляду суть учені і весь звичайний нарід, длятого я не в силї сеї справи тепер порішити". — Маркі Іто сказав тоді: „Прояви спротиву народу можна легко спинити а зі взгляду на дружбу межи обома краями повинні Ваше Величество зараз рішити ся". — Цїсар відповів на то: „Згодити ся на ваші жаданя значило би допустити до упадку моєї держави; я готов длятого скорше згинути, як на них згодити ся".

Авдиенция протягнула ся пять годин і не довела до нічого і маркі Іто вийшов з палати. На другий день закликали до помешканя маркіза Іто міністрів державних і президента цїсарского уряду скарбового, щоби они радили над японьскими жаданями, але й сим разом не осягнено нічого. Слїдуючого дня запросив японьский посол всїх висших урядників корейских; але й на сїй нарадї не прийшло до ніякої згоди. Тоді дав їм Гаяші раду, щоби они пішли до цїсарскої палати і там відбули нараду кабінетову в присутности цїсаря. Ледви що розпочало ся засїдане, як вже явив ся японьский посол і почав розбирати звістні жаданя, але всї були тому противні. Небавком по тім обступило японьске войско палату а японьскі вояки з належними баґнетами уставились коло приватних комнат цїсаря. Відтак явив ся маркі Іто і ґенерал Газеґава, найвисший командант японьского войска в Кореї, а що виділи, що японьский посол не може дійти до цїли, зачали напирати на то, щоби засїдане знов розпочало ся; але надармо.

Тепер попросив маркі Іто міністра цїсарского дому, щоби він виробив для него самого авдиенцию у цїсаря. Цїсар відмовив тій просьбі, кажучи, що нездужає і має запалене горла. Тоді маркі Іто увійшов сам до цїсарских комнат і сам просив о розмову, але цїсар відповів єму: То не придасть ся до нічого, щоби ви зі мною виділи ся. Поговоріть в сїй справі з міністрами.

Маркі Іто вернув відтак до комнати, де відбували ся засїданя, і сказав міністрам, що цїсар приказав їм розпочати знов засїдане і радити над жаданями; рівночасно мусїв секретар міністерства відписати японьскі предложеня. Відтак голосовано над тим. Здавало ся, якби одна часть міністрів стала податливійшою, але не всї, передовсїм противив ся предсїдатель. Наконець хотїли й єго змусити, а коли він тоді сказав, що не згодив би ся на ті жаданя навіть і тоді, як би то єму сам цїсар сказав, то єго скинули з президента міністрів і вислали на три роки на заточенє. Відтак принесли печатку міністра справ заграничних і прибили на договорі. Була 2 год. рано, коли маркі Іто, ґенерал Газеґава і японьский посол вийшли з палати; о тім часї відкликано й японьске войско.

На тім кінчить ся сей важний для історії упадку корейского цїсарства документ. Показує ся, що й жовта раса знає ся так само добре як і біла на штуцї нищеня самостійности і независимости якогось народу і єго держави. Маркі Іто з Кореєю в кишени виїхав дня 29 падолиста до Токіо, попращавшись день перед тим з цїсарем. В цїлій Кореї настав великий сум; всї склепи, всї школи і всї уряди в столици позамикано. Мінґ Йонґ Ванґ, вельми поважаний знаючий сьвіт Кореєць, близький свояк убитої цїсаревої, котрого всї чужинцї дуже поважали, з розпуки ізза сумної судьби своєї вітчини відобрав собі житє. Подібно зробило це й кількох високих урядників корейских. Кореї однак вже нічо не виратує. Чужі держави, з тих перша Америка, відкликали своїх послів, а корейске цїсарство вичеркнено з ряду независимих монархій.

трох тяжко ранених. Полїцияит злетів з коня. Славно! — І він сїв, замовив собі на скріплене чарку горівки і оповів всьо з подробицями. Дами в повозї вийшли мов чудом майже цїлі, лише з незначними ранами. Були то приличні дами з товариства. Дора робила єму легкі докори, що він єї так нагле покинув.

— Ах, моя люба дитино! — відповів Бублєс, сьміючи ся. — То сидить в менї ще з давна. То так само, як коли би бувший мисливский пес побачив перебігаючого заяця. Але то з часом мине.

А що він був такий любий, веселий хлопець, то она не могла на него гнївати ся. Правда — то не було послїдне єї розчароване.

Одного вечера проходжували ся разом по Бродваю. Мали іти до театру. Нараз роздав ся крик:

— Держіть злодія! Держіть злодія!

І попри них перебігає як стріла якийсь чоловік, за ним полїциянт і кількоро людий. Як буря пігнали наперед.

— Маєш білет! — сказав Бублєс. — Я прийду пізнїйше! — і втиснувши їй щось в руку, пустив ся бігцем за тамтими з страшенним криком: „Держіть злодія!" Дора станула як вкопана.

— То таки надто богато тої божевільности — сказала вкінци до себе, коли отямила ся. Відтак пійшла до театру. В присїнку ждала аж майже до початку представленя на Боба. Коли він не прийшов, увійшла роздратована до середини. Перший акт скінчив ся і зачав ся другий. Про Боба анї чутки. Вкінци на початку послїдного акту явив ся.

— Даруй! — шепнув до неї і сїв на вигідний, вибиваний фотель. — Чудесна істория. Велика крадіж диямантів у Вільзона і Спілки при улици Бродвай. Злодій — —

— Пст! — роздало ся довкола і сидячі побіч видці глядїли на Боба зморщивши чола.

— Вломив ся через пивницю. Украв три нашийники, кождий —

— Пст, пст, пст!

— Пять тисяч долярів вартости. Пізнїйше всьо тобі оповім.

Дора штовхнула єго в бік і він замовчав.

По скінченім представленю, коли сидїли в одній реставрациї при улици Бродвай, змила єму Дора порядно голову. Бублєс обіцяв поправити ся і випив на поправу чотири склянки пильзненьского пива. Але поправа була для него очевидячки дуже тяжка. Часом, коли їхали повозом улицями, переїздили попри товпи людий. Тоді Бублєс хотїв конче висїсти, аби побачити, що стало ся. Але Дора задержувала єго за поли і він з тяжким серцем мусїв лишити ся в возї. Але она не могла перешкодити, аби він не виставив яких кільканайцять разів голови з воза в надії, що все таки побачить щось цїкавого. Коли стрітили полїциянта, що когось арештував, то Бублєс машерував цїлком певно якийсь час за ним, а она мусїла єго проводити. Навіть десять коний не було би єго рушило з місця, коли з якоїсь причини настала перерва в трамваєвім руху. Він стояв тоді як вкопаний і не рушив ся скорше, доки аж перешкода не була усунена і вози не почали на ново ходити. То могло довести до роспуки. Она стратила цїлу приємність в пожитю з ним. Все побоювала ся, що який небудь сиґнал пожарної сторожи вирве Бублєса з єї обіймів і він сьвітами пожене ся. Бідна Дора замітила, що ставала чим раз більше нервова. Той суджений підкопував єї здоровлє зі злочинною легкодушностию. Коли він навіть на єї уродини явив ся на снїдане з тригодинним опізненем, бо мусїв бути перед тим сьвідком величезної бійки між мурипами і Ірляндцями в західній дїльници міста, она твердо рішила ся. — На другий день одержав Бублєс від Дори лист, в котрім стояло:

„Мій пане, ви без сумнїву якo справоздавець так знамениті, як якo суджений цїлком нї до чого. Вертайте до „Щоденної свиставки". Она є вашою жінкою не я.

(Дальше буде).

Вісти полїтичні.

Справи парляментарні. — Угорска криза — Митова війна з Сербією. — Подїї в Росиї.

Як зачувати, справа спарляментаризованя кабінету має бути знов порушена і перервані переговори розпічнуть ся знову. Нїмцї вже не противні тому, щоби пос. Дершатта став міністром земляком. Може бути, що межи Нїмцями а Чехами прийшло вже також до якогось порозуміня.

В комісиї буджетовій відбуло ся оногди засїдане, на котрім якo перша точка нарад стояв роздїл рефератів для буджету на 1906 р. На внесене предсїдателя Катрайна відложено сю справу до слїдуючого засїданя, а відтак приступлено до предложеня о конґруї. Пос. др. Шальк поставив внесене, щоби для сеї справи установлено корреферента в особі пос. Штайнвендера. Се внесене принято, а предсїдатель заявив, що нараду над сею справою треба заєдно відкладати, щоби корреферентови лишити час до єї перестудіованя. Слїдуюче засїдане комісиї відбуде ся вівторок.

Пос. ґр. Дідушицкий мав оногди нараду з обома верховодами ческого клюбу, дром Пацаком і дром Крамаржом. Опісля відбула ся нарада обох ческих проводирів зі словіньскими послами Шустерзичом, Плоєм і Робічем. Обі тоті наради дотикали справи реформи виборчої.

Відповідь, яку ґр. Андраші повіз до Відня, держить коаліция у великій тайнї, а все-таки звістно то, що она складає ся з трох частий: войскової, господарскої і з проґрами коаліциї на случай, коли би она обняла правлїне. Члени коаліцийного кабінету мають повну надію, що король прийме ту відповідь за основу до переговорів і що небавком настане мир межи Короною а мадярским народом.

N. fr. Presse доносить, що на послїднім принятю у міністра справ заграничних ґр. Голуховского був також і сербский міністер Вуїч та що межи ним а ґр. Голуховским завела ся дружна розмова. З обох сторін висказано надію, що межи Сербією а Австро-Угорщиною прийде небавком до порозуміня. Здає ся, що сербске правительство зробило представлене у Відни, щоби винайдено якийсь спосіб, в котрий можна би залагодити непорозуміне після жаданя

віденьского правительства і без нарушеня чести Сербії.

Підчас коли в европейскій Росиї рух революцийний майже вже кінчить ся, то на Сибіри він ще в повнім розгарі. Подорожні, що вернули із Сибіри, розповідають, що мусіли там переїздити через кілька „републик“. Одну з тих републик проголошено в Іркутску а другу в Красноярску. У Владивостоці ніби вже спокій, але відносини там все ще дуже напружені. Похорон 22 вояків, погибших підчас послідного бунту, відбув ся при великім здвизі народа а в поході несено червоні хоругви. Кажуть, що резервісти вертаючі домів поступають зовсім самовільно, кплять собі з официрів а навіть ґенералів, та насьміваають ся з них, а офіцири з обави удають, що ніби того всего не видять і не чують.

Новинки.

Львів, дня 2-го лютого 1906.

— **Про люстрацийну подорож Є. Е. п. Намістника** гр. Андрея Потоцкого пишуть: Дня 29-го січня рано прибув Є. Е. п. Намістник до Бучача, аби познакомити ся з відносинами в повіті. Повитаний на двірци представителями властий, удав ся разом з гр. Ем. Потоцким котрий дожидав его на двірци, до палати гр. Потоцких, звідки по короткім відпочинку прибув до староства. Там приймив п. Намістник раду повітову, зібрану в цілости з маршалком бар. Блажовским, а відтак удав ся до будинку ради повітової, де дожидало Є. Ексцеленцию 86 війтів з бучацкого повіта. П. Намістник подякував зібраним за прибуте і підніс потребу їх співучасти для успокоєня розгорячених умів на підкладі аґітациї за виборчою реформою. Є. Ексцеленция підніс з притиском, що як з одної сторони власти не ставлять і не будуть ставляти перепон вічам, які відбувають ся після законів і спокійно, так з другої сторони мусять жадати пошанованя права і приміпять найстрожші средства, коли скликувані віча будуть надуживані до підбурюваня і ширеня ненависти між народностями або суспільними верствами. Іменем зібраних начальників громад подякував Є. Ексцеленциї начальник громади Довгополе по польски і начальник громади Грибуховець по руски, почім представлено Є. Ексцеленциї начальників міских громад, як і начальників, котрі той уряд повнять без перерви через кілька каденций. Відтак приймав п. Намістник депутациї По авдиенциях відбув ся в палаті гр. Потоцких обід, а о год. 4-ій з полудня від'їхав Є. Ексцеленция до Гусятина. — В Гусятині переночував п. Намістник у гр. Адама Голуховского. На другий день рано по довершеній люстрациї староства, удав ся п Намістник до салї ради повітової, де представились ему начальники громад з цілого повіта. По промові, в котрій остерігав перед карпдостойною аґітацию і підбурюванєм сільского населеня против других суспільних верств, відчитав Є. Ексцеленция зміст відповіди Є. Вел. Цісаря до депутациї Русинів, відносячи ті уступи, в котрих Наймсп. Монарх висказав жаданє, аби участники депутациї ужили свого впливу на успокоєнє розгорячкованих умів і ухилене демонстраций против другої народности. Свою промову закінчив п Намістник накликуванем до засад релїгії і заповідий віри, котрі кождому покажуть, що вільно, а чого релїгія заборонює. — Переночувавши в Хоросткові у гр. Семеньского-Левицкого, виїхав п. Намістник на другий день рано до Теребовлї. Тут відбуло ся так само як в Бучачи і Гусятині представлене начальників громад з цілого повіта, а промова п. Намістника викликала на зібраних велике вражіне, чого доказом була бесіда селянина Николая Дичковского, в котрій заявив, що селяни будуть старати ся задержати в повіті лад і порядок. Є. Ексцеленция відвідав крім того раду повітову і зложив візиту войсковому командантови, відтак пращаний всіми властями і численною публикою, від'їхав до Тернополя.

— **Любов а гроші.** В Асоді на Угорщині украв гамошному купцеви Шандорови Камійцови, его власний син 5.000 К і пустив ся з якоюсь любовницею до Америки. Однак недалеко з нею заїхав, бо в Дрезні любка его покинула, укравши єму всі гроші. Легкодушний молодець лишив ся в Дрезні без сотика і доти блукав ся в голоді та холоді по місті, аж полиция ним заняла ся. З болем серця оповів в полициї про свою крадіж і невірну любку, а відтак велів відставити ся до дому по заслужену кару.

— **Намірене убийство.** В каменици при ул. Городецкій ч. 11 в помешканю зложенім з одної комнати і кухні мешкав від кількох місяців рахунковий официял дирекциї домен, 35-літний Казимир Флях. Разом з ним від довшого часу мешкав Болесл. Новицкий, бувший купець з Варшави і Бол. Фріце, львівский волоцюга. Між ними трема приходило часто до спорів, а причиною того було жаданє Фляха, аби Новицкий і Фріце причинювали ся до оплачуваня спільного мешканя. Передвчера лучила ся знов з тої самої причини суперечка між Фляхом і Новицким, по котрій Флях і Фріце пійшли на забаву до знакомих при ул. Личаківскій. Коли трохи підохочені вернули вчера о годині 3-ій над раном до дому, застали вже Новицкого спячого на сїннику розложенім на земли, але одітого. Позаяк і Фляхови і Фріцому крутило ся порядно в головах, розібрали ся чим скорше і поклавши ся до ліжок, позасипляли Коли рано о годині 5-ій Флях пробудив ся, був цілий облитий кровію, а над єго головою стояв Новицкий з закровавленою сокирою. Нагле одержав він ще два удари, один в голову а другий в ліву руку. Вискочив одже чим скорше з ліжка, вхопив за вістре сокири і вирвав єї з рук Новицкого, а відтак утік до кухні і запер за собою двері. На крик Фляха збудив ся також Фріце, а побачивши що лучило ся, побіг до сторожа каменицї, взиваючи ратунку. Коли сторож прийшов до мешканя Фляха, хотів Новицкий ще раз кинути ся на свою жертву, але сторож перешкодив єму в тім, поваливши его на землю. Тимчасом сусіди завідомили полицию і стацию рат. Лікар сконстатував у Фляха сім тяжких ран на голові і одну на руці. Сейчас подано єму першу поміч, але слаба є надія удержаня єго при житю, бо лікарі побоюють ся закаженя крови. Новицкого відставлéно до вязниці. О скілько доси звістно, Новіцкий допустив ся злочину в пянім стані, бо випив перед тим горівки за 3 К 60 р.

Телеграми.

Токіо 2 лютого. На вчерашнім засіданю комісиї буджетової поставив проводир партиї поступової інтерпеляцию до міністра війни з запитанєм, в якім степени потреба би стан японьскої армії підвисшити, щоби відповісти услівям анґлїйско-японьского договора, та чи армія анґлїйска не буде в подібний спосіб розвинена як анґлїйска маринарка і чи не заходить потреба поправи в тім напрямі, щоби з договора не настало лиш якесь одностороннє з'обовязанє. Міністер війни відповів потверджуючо. Думають, що міністер в своїй відповіди мав на гадці арт. 7 анґлїйско-японьского договора.

Москва 2 лютого. (П. А.) Рух на сибірских зелїзницях відбуває ся знов правильно.

Мітава 2 лютого. (П. А.) У всїх 22 повітах Курляндиї привернено знов нормальний стан.

Париж 2 лютого. З помежи осіб арештованих з причини подій в церкві сьв. Кльотильди задержано по переслуханю 17 обжалованих о насильство і обиду поліцийних аґентів.

Альґесірас 2 лютого. (Аґ. Гаваса). Увіряють, що на конференциї марокканьскій не було ще доси зовсім бесіди о справі поліциї, отже всяка чутка о успішнім єї залагодженю єсть безосновна.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї (15/6 до 30/9), Сколього (1/5 до 30/9)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·35	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9·00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2·55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6·25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).